

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola XXIX. Leonis Papae I. Ad Anastasivm Episcopvm
Thessalonicensem. Gratulatur Anastasio, quod ab Ephesina Synodo, dum
Flauiano episcopo vis illata fuit, abfuerit: in vnitate fidei eum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

recipit, respuatur, maxime cum ab infana imperitia in hoc vsque proruptum sit, vt contra sacramentum salutis humanæ, incarnationis Domini nostri Iesu Christi veritas denegetur: atque antiquæ fidei prædicator atque defensor, quia non acquieuit blasphemis, quas olim sancti patres nostri in multis hæreticis damnauere, subiiciatur iniuriis: in quo vtique omnium Domini sacerdotum reuerentia caditur, & vniuersa corporis Christi membra pulsantur: sed quia gloriosum nobis est, quidquid nos pati Deus voluerit, & pro veritate tolerare, in consortium vos patientiæ paternis exhortationibus aduocamus, vt per dilectionem vestram omnibus Deo seruientibus, quæ scripsimus, innotescant, & inimicis euangelii resistentes, nec pastoris vestri dilectionem nec vnitatem catholicæ fidei deseratis. Quoniam ea, quæ in Epheso nuper contra iustitiam, vel Canonum disciplinam, per vnius hominis ^{*potentiam} impudentiam gesta sunt, nulla catholicæ fidei ratio rata esse permittit. Data octauo Idus Octobris, Asterio & Protogene viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XXIX.

LEONIS PAPÆ I.

AD ANASTASIVM EPISCOPVM

THESSALONICENSEM.

Gratulatur Anastasio, quod ab Ephesina Synodo, dum Flauiano episcopo vis illata fuit, abfuerit: in vnitatem fidei eum confirmat, & ad eam propugnandam hortatur.

*Leo episcopus urbis Romæ, dilectissimo fratri
Anastasio episcopo.*

QUANTVM relatione Hilarii diaconi nostri cognouimus, magnum facinus Alexandrino episcopo auctore vel executore commissum est: vt dum in fratrem nostrum Flavianum veteres æmulationes & odia priuata defæuiunt, nec innocentiæ probatissimi sacerdotis, nec Christianæ fidei parceretur. Vnde multum dilectioni tuæ congratulamur, quod te, ad illam Synodum ire cupientem, opportunis obstaculis manus diuina ^{*denuit:} obtinuit: ne abstenturus procul dubio a tanto scelere, indignis iniuriis subiaceres,

ceres, & furori impio, militibus (quantum didicimus) armisque suffulto, contraire non posses. Quia ergo prorupit in apertum perfidia quæ latebat, & in nefandissimam hæresim vnus imperitissimi senis asseclæ transferunt, tempus probationis nostræ debemus agnoscere, & contra impetus aduersantium, munitionibus cælestibus freti, incommutabilis animi constantiam præparare. Scimus, frater carissime, quia sacramento magnæ pietatis suæ aderit diuina protectio. Si quid igitur fraternitati tuæ de impiis constitutionibus fuerit ingestum, protestamur pariter ac monemus, ne vel in damnationem fratris infantis, vel in receptione nefarii dogmatis consensum tui cordis immisceas. Maior est enim, qui in nobis est, quam qui aduersus nos. Annitere potius, quantum te ipse naturæ nostræ susceptor & glorificator adiuuerit, vt omnium fratrum nostrorum corda confirmes. Nobis enim ab euangelio generationis, & mortis, ac resurrectionis Domini nostri Iesu Christi nullatenus recedentibus, definitissimum est, in nostræ communionis numero non futuros eos qui conantur antiqua catholicæ fidei fundamenta conuellere. Data tertio Idus Octobris, Asterio & Protogene viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XXX.

LEONIS PAPÆ I.

AD IULIANVM EPISCOPVM.

Ex iis quæ in Ephesina Synodo gesta fuerunt, summo dolore ait se affectum: rectam fidem esse retinendam, & a latore, quæ disposuerit, cogniturum.

Leo Romanæ ecclesiæ episcopus, Iuliano fratri & coepiscopo salutem.

COGNITIS quæ apud Ephesum vnus hominis præsumptione sunt gesta, magno quidem dolore affecti sumus de his quæ impie furiosèque commissa sunt: sed ad Dominum nostrum animos dirigentes, multam fiduciam ab ipsa, quam sequimur, veritate concipimus, non omittentes omnia agere, quæ auxiliante Dei gratia credimus profu-

Concil. Tom. 7.

L